

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl soudcem JUDr. Romanem Winklerem v právní věci

žalobkyně: **Sofis partner, s. r. o.**, IČ 60745631
sídlem Cejl 34/91, 602 00 Brno,
zastoupené advokátem Mgr. Michalem Hubáčkem
sídlem AK Příkop 4, 604 12 Brno

proti

žalované **KONTRAKT CZ s. r. o.**, IČ 25160605
sídlem Lidmovice 31, 389 01 Skočice
zastoupené advokátem JUDr. Petrem Szabo
sídlem Školní 444/444, 386 01 Strakonice

o zaplacení částky 42 378 Kč s příslušenstvím, takto:

- I. Žaloba, jíž se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení částky 14 520 Kč spolu s částkou 26 658 Kč s úrokem z prodlení a částkou 1 200 Kč jako náklady spojené s uplatněním pohledávky, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 23 098,90 Kč, a to k rukám JUDr. Petra Szabo, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu ve Strakonících (dále jen „soud“) domáhala na žalované zaplacení částky 14 520 Kč s odůvodněním, že dne 18. 8. 2014 byla mezi žalovanou jako uživatelem a žalobkyní jako poskytovatelem služby uzavřena smlouva o poskytování služby CESR, na základě které se poskytovatel zavázal pro uživatele zprostředkovat službu sjednaného druhu a kvality, skladby a ceny, a to v předem dohodnutém

rozsahu, za sjednanou cenu. Smlouva o poskytování služby CESR ze dne 18. 8. 2014 byla uzavřena prostřednictvím internetové sítě. Návrh na uzavření smlouvy byl ze strany žalované proveden pomocí registrace na www.cesr.cz, kde byl žalovanou zvolený rozsah, jako je počet přístupů a počet sledovaných IČ apod. Následně došlo ze strany žalované k vyplnění identifikačních údajů a odeslání návrhu na uzavření smlouvy pomocí tlačítka „dokončit“. Smluvní vztah jako takový vznikl právoplatným uzavřením smlouvy o poskytování služeb mezi žalovanou a žalobkyní dne 18. 8. 2014. Dále pak žalobkyně uplatnila nárok na smluvní pokutu ve výši 0,2 % z dlužné částky za každý den prodlení, která byla sjednána mezi žalovanou a žalobkyní v souladu s ustanovením článku 5. odst. 7 smlouvy ze dne 18. 8. 2014, a to z částky 14 520 Kč ode dne 4. 10. 2016 do sepsání žaloby, která tedy ke dni 27. 2. 2017 činí celkem 4 269 Kč, a dále smluvní pokutu ve výši 300 Kč za každé jednotlivé zaslání upomínky za účelem vyzvání žalované k úhradě dlužné částky v souladu s ustanovením článku 5. odst. 8 smlouvy, tedy celkem smluvní pokutu ve výši 900 Kč za zaslání 3 upomínek k úhradě dlužné částky, a to on-line upomínky dne 24. 10. 2016, písemné upomínky ze dne 16. 11. 2016, a tzv. poslední výzvy k úhradě dlužné částky ze dne 9. 1. 2017. Žalobkyně se tak podanou žalobou domáhá přiznání nároku na zaplacení smluvní pokuty v celkové výši 5 169 Kč.

2. K žalobě se vyjádřila žalovaná, která uvedla, že uplatněný nárok neuznává. Žalovaná se necítí být vázána smlouvou, o níž žalobkyně opírá svůj nárok. Žalovaná popírá, že by kdy v minulosti se žalobkyní tvrzenou smlouvu uzavřela, a to ani způsobem, jaký je popsán v žalobě. Z obsahu smlouvy předložené žalobkyní a jejího tvrzení obsaženého v žalobě je zřejmé, že osobou, s níž žalobkyně uzavření smlouvy sjednávala, byla paní [REDAKCE] která sice u žalované pracovala jako účetní, avšak uzavírání jakýchkoliv smluv jménem a na účet žalované jako svého zaměstnavatele oprávněna nikdy nebyla. Z veřejně dostupného obchodního rejstříku je a bylo patrné, že osobou oprávněnou za žalovanou jednat a jí zavazovat v rozhodném období byl pouze jednatel společnosti pan Václav Šoul. Pouze okolnost, že tato osoba ([REDAKCE]) měla přístup k firemnímu telefonu, firemní e-mailové schránce a počítači, nezakládají oprávnění za žalovanou jednat, ani nezakládá dobrou víru žalobkyně v toto oprávnění. Pokud tedy žalobkyně jednala a uzavřela předmětnou smlouvu s paní [REDAKCE] která k tomuto právnímu jednání nebyla oprávněna, musela si žalobkyně být této okolností vědoma, a tedy z uvedené smlouvy je zavázána paní [REDAKCE] osobně sama a nikoliv žalovaná. O tomto žalovaná vyrozuměla žalobkyni dopisem ze dne 10. 10. 2016 a dále dopisem ze dne 20. 10. 2016. Z těchto důvodů považuje žalovaná žalobu za nedůvodnou.
3. Žalobkyně následně uvedla, že mezi stranami sjednaná smlouva byla plněna řádně z obou stran po dobu prvních dvou let, tedy od uzavření smlouvy do 18. 9. 2016. Za tuto dobu vystavila žalobkyně dvě faktury se splatností dne 3. 10. 2014 a 3. 10. 2015. Pozdější z faktur byla vystavena na roční období od 19. 9. 2015 do 18. 9. 2016. Po uplynutí tohoto období vydala dne 19. 9. 2016 žalobkyně další fakturu na následující období (19. 9. 2016 až 18. 9. 2017), když tato je předmětem řízení. Tuto žalovaná již neuhradila. Žalobkyně při uzavírání smlouvy dne 18. 8. 2014 jednala s paní [REDAKCE] neboť s tou jednala i dříve při sjednání demo verze přístupu do systému CESR v roce 2012. Paní [REDAKCE] nijak žalobkyni nesdělila, že by neměla být oprávněna v těchto věcech za společnost jednat a žalobkyně tak byla oprávněně v dobré víře, že k tomuto je oprávněna. Žalobkyně pak připomíná, že osobou oprávněnou jednat za podnikatele není pouze jednatel – jednání třetích osob podnikatele zavazuje a to s ohledem na ustanovení § 430 odst. 2 a ustanovení § 431 o. z. Skutečnost, že žalobkyně byla v dobré víře, že jedná s osobou oprávněnou, je dána z historických souvislostí jednání účastníků. Tato dobrá víra žalobkyně presumována ustanovením § 7 o. z. Naopak jednala-li paní [REDAKCE] za žalovanou, ačkoliv věděla, že k tomu není oprávněna, a toto žalobkyni nijak nesdělila, pak nejednala poctivě ve smyslu ustanovení § 6 o. z., a takovému jednání nemůže být poskytnuta právní ochrana,

respektive nemůže tato námitka jít k tíži žalobkyně. Smlouva dle názoru žalobkyně byla navíc konzumována, když žalobkyně poskytla přístup do systému CESR, žalovaná jej využila a zaplatila za něj. Kromě telefonátu v den uzavření smlouvy navíc proběhlo i žalovanou objednané školení užívání části systému dne 16. 1. 2015, následně i další školení dne 23. 1. 2015 na další část systému. Záznamy hovorů z těchto školení má žalobkyně také k dispozici, avšak jejich obsah dle jejího názoru není pro otázku dlužné faktury rozhodný. Žalobkyně je na žádost soudu připravena tyto záznamy poskytnout. Z provedených školení je dle žalobkyně zřejmé, že žalovaná (resp. paní [REDAKCE]) si byla vědoma uzavřené smlouvy, tuto plnila a plně systém využívala a o tento měla zájem. Vzhledem k proběhlé komunikaci, která byla dlouhodobé povahy, má žalobkyně za to, že jednal s osobou oprávněnou, která za žalovanou mohla takto jednat, jinými slovy je žalovaná popsáním jednáním zavázána. Paní [REDAKCE] jednala za žalovanou dlouhodobě, ani jednou nebylo cokoli ze strany žalované namítáno, a to až do poslední neuhrazené faktury. Vzhledem k tomu, kolik proběhlo hovorů, kolik bylo zasláno e-mailů na e-mailovou adresu žalované a že proběhly dvě platby z účtu žalované, je zřejmé, že o těchto skutečnostech musela žalovaná vědět, v opačném případě dala plnou důvěru a odpovědnost právě paní [REDAKCE] která tak mohla takto jednat a o všech těchto skutečnostech rozhodovat bez dohledu žalované. Na základě výše uvedeného žalobce rozšířil žalobu, a to o částku 10 890 Kč, která představuje podle článku 5. odst. 9 smlouvy doučtování rozdílu mezi zvýhodněnou roční cenou služby vybranou žalovanou a cenou, kterou by žalovaná za službu měla zaplatit při nezvýhodněném měsíčním platebním období. Dále žalobce rozšířil žalobu o smluvní pokutu 0,2 % z dlužné částky denně podle článku 5. odst. 7 smlouvy, a to za období dosud neuplatněné, tedy za období ode dne 28. 2. 2017 do dne 27. 2. 2018, a to v částce 10 590 Kč.

4. K těmto doplněným tvrzením se žalovaná vyjádřila tak, že předmětná smlouva, jejíž závaznost pro ni jako celku i nadále zpochybňuje, tak jako tak zaniká nejpozději na základě jejího dopisu ze dne 10. 10. 2016 respektive 20. 10. 2016, a to dnem 31. 3. 2017, když k tomuto datu závazky ze smlouvy zanikly (včetně nároku na smluvní pokuty a na doučtování zvýhodnění) a jakékoliv nároky vznesené žalobkyní žalobou za období po tomto datu jsou neoprávněné. Žalobkyní tvrzený obsah smlouvy neobsahuje žádné ujednání nebo záznam, z něhož by bylo možné jednoznačně identifikovat žalovanou jako účastníka uvedené smlouvy. Žalobkyní tvrzený obsah smlouvy neobsahuje žádné ujednání nebo záznam, z něhož by bylo možné dovodit, že k ceně 12 000 Kč ročně je možno připočítat částku odpovídající DPH, tj. částku 2 520 Kč. Podle článku 2. odst. 4, 2. věta smlouvy má být cena vyúčtována až k poslednímu dni kalendářního měsíce, v němž bude poskytnutí údajů zprostředkováno a nikoliv předem, pokud je tedy předmětem sporu období od 19. 9. 2016 do 18. 9. 2017, není možné, aby se žalovaná dostala do prodlení s úhradou již 4. 10. 2016, a tudíž žalobkyní vznikl nárok na náhradu úroku z prodlení a na smluvní pokutu za dobu od 4. 10. 2016 do 18. 9. 2017. Pokud žalobkyně v rámci rozšíření žaloby podáním ze dne 27. 2. 2017 požaduje zaplacení dalších částek, zejména doplacení za „zvýhodnění“ ve výši 10 890 Kč a další smluvní pokutu ve výši 10 599 Kč, pak tak činí na základě již zaniklé smlouvy, a tedy neoprávněně.
5. Soud se s ohledem na rozhodnutí Městského soudu v Brně a Krajského soudu v Brně nejprve zabýval otázkou, zda byla či nebyla předmětná smlouva uzavřena v písemné podobě. Z usnesení Městského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2017 má soud za prokázané, že Městský soud v Brně dospěl k závěru, že smlouva o poskytování služby CESR uzavřená mezi účastníky dne 18. 8. 2014 nebyla uzavřena v písemné formě, a tudíž nelze prorogační doložku považovat za platnou, neboť nebyla splněna druhá náležitost písemné formy právního jednání, a to podpis jednatelky osoby, a tak nelze stanovit místní příslušnost s odkazem na volbu stran dle § 89a o. s. ř. Z usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2017 má soud za prokázané, že Krajský soud v Brně potvrdil

usnesení Městského soudu v Brně jako správné, neboť i Krajský soud v Brně uzavřel, že žalobkyně a žalovaná neuzavřely předmětnou smlouvu v písemné formě.

6. Dle § 13 o. z., každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.
7. Na základě výše uvedených rozhodnutí i nalézací soud uzavírá, že smlouva o poskytnutí služby CESR (dále jen „smlouva“), která byla podepsána na základě dálkového přístupu na stránkách společnosti CESR, když u podpisu žalované byl uveden název společnosti žalované s hůlkovým podpisem [REDAKCE] nebyla uzavřena v písemné formě. Soud tak vyzval žalobkyni, aby dotvrdila rozhodné skutečnosti k uzavření a obsahu smlouvy. K této výzvě zástupce žalované uvedl, že s právním názorem nalézacího soudu nesouhlasí a domnívá se, že smlouva byla uzavřena v písemné podobě.
8. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] (dále jen „svědkyně“) vyplynulo, že tato si na obsah smlouvy již nepamatuje s tím, že byla uzavírána po telefonu. Na cenu služby si nepamatuje a na obsah smlouvy také ne. Pokud jde o uzavírání smlouvy, tak rozporuplně uváděla, že pan jednatel společnosti v době uzavření kontraktu věděl o této smlouvě, když ovšem následně uváděla, že jednatel se vlastně prakticky zajímal jen o to, jestli žalované někdo zaplatil a kdo nezaplatil, všechny ostatní kroky ve firmě prováděla ona. Závěrem však uvedla, že pokud šlo o podpisy smluv, tak svědkyně je nemohla uzavírat samostatně, ale vždy jednatele společnosti musela informovat o tom, jaké nabídky přišly, a on to musel odsouhlasit. Pan jednatel vždy musel předmětné smlouvy orazítkovat a podepsat. V daném případě se tomuto však tak nestalo.
9. Ze zvukové nahrávky, která zachycovala rozhovor svědkyně s žalobkyní při uzavírání smlouvy, však soud nemá za prokázané, že by se svědkyně prohlásila osobou, která je oprávněná smlouvu uzavřít a ani to, že by tuto skutečnost žalobkyně ověřovala. Ze zvukové nahrávky taktéž nikterak nevyplývá obsah smlouvy. Tento se nepodařilo zjistit ani z výpovědi svědkyně, když tato si po předložení kroku 5/5 nemohla vzpomenout, zda toto je jí uzavřená smlouva. Z pracovní náplně svědkyně [REDAKCE] má soud za prokázané, že svědkyně nebyla oprávněna uzavírat jakékoliv smlouvy za žalovanou.
10. Podle § 166 o. z. právnickou osobu zastupují její zaměstnanci v rozsahu obvyklém vzhledem k jejich zařazení nebo funkci; přitom rozhoduje stav, jak se jeví veřejnosti. Co je stanoveno o zastoupení právnické osoby zaměstnancem, platí obdobně pro zastoupení právnické osoby jejím členem nebo členem jejího orgánu nezapsaného do veřejného rejstříku. Omezení, zástup či oprávnění vnitřním předpisem právnické osoby má účinky vůči třetí osobě, jen musel-li být známo. Podle § 430 o. z. pověřil-li podnikatel někoho při provozu obchodního závodu určitou činností, zastupuje tato osoba podnikatele ve všech jednání, k nimž při této činnosti obvykle dochází. Podnikatele zavazuje jednání jiné osoby v jeho provozovně, pokud byla třetí osoba v dobré víře, že jednající osoba je k jednání oprávněna.
11. Podle § 431 o. z. překročí-li zástupce podnikatele zástupčí oprávnění, podnikatele právní jednání zavazuje; to neplatí, věděla-li třetí osoba o překročení nebo musela o něm vědět vzhledem k okolnostem případu.
12. Z provedeného výslechu svědkyně má soud za prokázané, že jednatel společnosti předmětnou smlouvu nikterak nepodepsal ani tuto smlouvu neorazítkoval. Soud neuvěřil svědkyni,

že by jednatel společnosti o předmětné smlouvě věděl, neboť samotný jednatel společnosti pan Václav Šoul při svém účastnickém výslechu uvedl, že o předmětné smlouvě nevěděl, nevěděl ani o poskytování těchto služeb, nevěděl, že by byla uhrazena jakákoliv faktura za předchozí období a o této smlouvě a poskytování této služby se dozvěděl až z výzvy k zaplacení faktury č. 2016090061. Z vyjádření k úhradě faktury č. 2016090061 ze dne 10. 10. 2016 má soud za prokázané, že jednatel společnosti pan Václav Šoul sděluje žalobkyni, že smlouvu na službu uzavřela dne 18. 8. 2014 jeho zaměstnankyně paní [REDAKCE] která zde v tu dobu vykonávala pouze práci účetní. V žádném případě nebyla nikdy statutárním zástupcem žalované, a tudíž neměla právo uzavírat jakékoliv smlouvy. V březnu letošního roku (2016) byla paní [REDAKCE] propuštěna pro zpronevěru velké částky peněz a v současné době je proti ní vedeno trestní řízení Policíí ČR v Českých Budějovicích. O této smlouvě ani o prováděných úhradách za ni on jako majitel a šéf žalované do dnešního dne nevěděl a tuto by sám nikdy neuzavřel. Z dopisu žalované ze dne 20. 10. 2016 má soud za prokázané, že se jednatel žalované vyjádřil k e-mailové zprávě ze dne 13. 10. 2016, a to tak, že předmětnou smlouvu uzavřela paní [REDAKCE] [REDAKCE] svévolně bez vědomí jednatele, a rovněž tak prováděla i úhrady příslušných faktur.

13. Ze zvukové nahrávky při uzavření smlouvy pak soud nemá za prokázané, že se svědkyně přestavila jako oprávněný zástupce žalované. Z potvrzení o čerpání žalované má soud za prokázané, že žalobkyně vedla kartu žalované, ze které vyplývá, že jednatelem a jediným zástupcem žalované je pan Václav Šoul s telefonním číslem [REDAKCE]. Z podrobného výpisu volání mezi žalobkyní a žalovanou vyplývá, že dne 28. 5. 2014 a dne 29. 5. 2014 se pokusila žalobkyně spojit s jednatelem žalované panem Václavem Šoulem, když k tomuto telefonnímu kontaktu nedošlo. Všechny další telefonní rozhovory od dne 12. 1. 2015 do 27. 10. 2015 probíhaly mezi žalobkyní a svědkyní [REDAKCE] a následující kontakt pak byl až dne 10. 10. 2016 jednatelem žalované, který na základě výše uvedené výzvy ze dne 10. 10. 2016 sdělil žalobkyni, že nezná žalobkyni a že žádnou smlouvu s ním neuzavřel.

14. Z výše uvedeného má soud za prokázané, že žalobkyně nebyla v dobré víře o tom, že jedná se zástupcem žalované, neboť ze záznamu telefonních rozhovorů a karty žalované je jednoznačné, že z počátku tyto směřovaly vždy k jednatelem žalované, avšak dne 18. 8. 2014 a 12. 1. 2015 se tak nestalo. Z předmětných nahrávek není taktéž patrné, že by se svědkyně jakkoliv představila jako zástupce žalované a je jednoznačné, že dne 18. 8. 2014 volala žalobkyně svědkyni a nikoliv jednatelem žalované, jako osobě, kterou měla žalobkyně uloženu, jako osobu, která může žalovanou smluvně zavazovat. S ohledem na tuto skutečnost, nemá soud za prokázané, že svědkyně měla oprávnění uzavírat za žalovanou jakékoliv smlouvy, a naopak soud má za prokázané, že žalobkyně v době uzavírání předmětné smlouvy musela vědět vzhledem k okolnosti případu, že nejedná s osobou, která má oprávnění k uzavírání jakýchkoliv smluv za žalovanou. Samotná úhrada dvou faktur za předchozí období pak neprokazuje vědomost žalované o uzavřené smlouvě, neboť je jednoznačné patrné, že svědkyně ukončila pracovní poměr v březnu 2016 z důvodu zpronevěry, které se vůči žalované dopustila, a to tím, že využívala finanční prostředky žalované pro svoji potřebu, a to v rozsahu přesahující 12 miliónů korun. Z přehledu osob zadaných svědkyní ke kontrole jejich finanční situace, má soud za prokázané, že většina nebyla zákazníky žalované, a součástí sledovaných osob byl i syn svědkyně, za kterého svědkyně uhradila dluhu právě z finančních prostředků žalované. Neznalost jednatele žalované o úhradě těchto faktur vyplývá nejen ze samotného vyjádření svědkyně, když uvedla, že se jednatel žalované o nic nezajímal a o účetnictví a finance žalované nic nevěděl, tak i ze samotného jednání jednatele žalované, který poté co byla doručena faktura od žalobkyně na další období, kontaktoval žalovanou, že neví, čeho se faktura týká, a že žádnou smlouvu, na základě které měla žalobkyně poskytovat službu, nepodepsal a neodsouhlasil.

15. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že žalobkyně nebyla v době v dobré víře, že jedná s oprávněným zástupcem žalované, jednání svědkyně [REDAKCE] tak žalovanou nezavazuje, a tudíž soud nemá za prokázané, že by žalovaná byla ve věci pasivně legitimována, a tudíž soud žalobu, jako nedůvodnou zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), neboť žalobce měl ve věci plný úspěch. Zástupci žalované byla přiznána sazba mimosmluvní odměny ve výši, kterou požadoval, a to 1 900 Kč za jeden úkon právní služby a po rozšíření žaloby částku 2 780 Kč dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., (dále jen „advokátní tarif“). Náklady řízení tedy tvoří odměna za zastoupení žalobce ve výši 19 090 Kč, která byla stanovena za 7 a 1/2 úkonů právní služby (převzetí zastoupení a první porada s klientem, odpor + vyjádření žalované, účast u jednání 22. 6. 2018, 23. 7. 2018, 2. 10. 2018 (2 úkony), 9. 11. 2018 a 23. 11. 2018 (1/2 úkon – soud považuje toto jednání, jako právní úkon tomu nejbližší, tedy za jednání, u kterého došlo pouze k vyhlášení rozsudku), dále se jedná o 8 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč v celkové částce 2 400 Kč, a to dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu. Součástí náhrady nákladů řízení je i náhrada za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % dle souladu s ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. neboť zástupce žalované je jejím plátcem. Výslednou částku ve výši 23 098,90 Kč je žalobkyně povinna zaplatit žalované do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalované (§ 160 odst. 1 ve spojení s § 149 odst. 1 o.s.ř.).

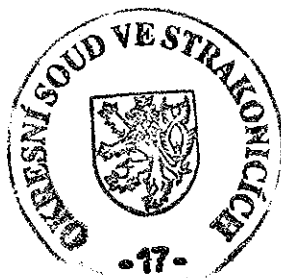
Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal.

Strakonice, dne 23. listopadu 2018

JUDr. Roman Winkler v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie [REDAKCE] á.